

Sygn. akt VI K 1245/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2019r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: prakt. Jakub Kochanowski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda Jolanty Małeckiej

po rozpoznaniu dnia 21.02.2019 r.

sprawy **M. T.**, s. E., ur. (...) w P.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 25.09.14r. sygn. akt **VI K 755/14** za przestępstwo z art. 164 § 2 kk w zw. z art. 278 kk i art. 11 § 2 kk na karę 10 m-cy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, grzywnę 50 stawek po 10 zł, zarządzo wykonanie kary odbywa od 1.05.18r. do 25.02.19r.

2. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 21.05.15r. sygn. akt **VI K 381/15** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 4 m-cy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat, grzywnę 50 stawek po 20 zł, zarządzo wykonanie kary, karę odbył od 26.01.2018 r. do 01.05.2018 r.

3. Sądu Rejonowego Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 07.01.17r. sygn. akt **VI K 316/16** zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 01.08.2017r. XVII Ka 748/17 na karę 1 roku ograniczenia wolności, 20 h pracy społecznej, obowiązek lożenia na utrzymanie córki, karę zamieniono na karę zastępczą pozbawienia wolności 182 dni, które ma odbywać od 25.02.19r. do 26.08.19r.

4. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 31.10.17r. sygn. akt **VI K 445/17**, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24.04.18r. w sprawie XVII Ka 320/18 na karę 10 m-cy ograniczenia wolności, 20 h pracy społecznej, wykonanie obowiązku lożenia na utrzymanie dziecka, kara nie została wykonana

5. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 28.01.2019r. sygn. akt **VI K 1127/18** za przestępstwo z art. 209 § 1a kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, który to wyrok uprawomocnił się w dniu 05.02.2019 r.

I. Na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 85a kk i art. 86 § 1 kk i art. 87 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami opisanymi wyżej w pkt 1 – VI K 755/14, 3 - VI K 316/16, 4 – VI K 445/17 i 5 – VI K 1127/18 i wymierza wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza na poczet kary łącznej orzeczonej w pkt I okres odbytej dotąd kary pozbawienia wolności w sprawie VI K 755/14 od 01.05.2018r. i nadal.

III. Umarza postępowanie co do kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie VI K 381/15.

IV. Wyroki nie podlegające łączeniu oraz wyroki w zakresie nie połączonym podlegają odrębnemu wykonaniu.

V. Na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 6 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 Nr 49, poz. 223 ze zm.) zwalnia skazanego od kosztów postępowania i nie pobiera opłaty.

/-/ SSR I. Hantz - Nowak

UZASADNIENIE

M. T. został skazany prawomocnymi wyrokami:

6. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 25.09.14r. sygn. akt **VI K 755/14** za przestępstwo z art. 164 § 2 kk w zw. z art. 278 kk i art. 11 § 2 kk na karę 10 m-cy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, grzywnę 50 stawek po 10 zł, zarządzone wykonanie kary odbywa od 1.05.18r. do 25.02.19r.

7. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 21.05.15r. sygn. akt **VI K 381/15** za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 4 m-cy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat, grzywnę 50 stawek po 20 zł, zarządzone wykonanie kary, karę odbył od 26.01.18r. do 01.05.18r.

8. Sądu Rejonowego Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 07.01.17r. sygn. akt **VI K 316/16** zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 01.08.2017r. XVII Ka 748/17 na karę 1 roku ograniczenia wolności, 20 h pracy społecznej, obowiązek lożenia na utrzymanie córki, karę zamieniono na karę zastępczą pozbawienia wolności 182 dni, które ma odbywać od 25.02.19r. do 26.08.19r.

9. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 31.10.17r. sygn. akt **VI K 445/17**, utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 24.04.18r. w sprawie XVII Ka 320/18 na karę 10 m-cy ograniczenia wolności, 20 h pracy społecznej, wykonanie obowiązku lożenia na utrzymanie dziecka, kara nie została wykonana

10. Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 28.01.19r. sygn. akt **VI K 1127/18** za przestępstwo z art. 209 § 1a kk na karę 6 m-cy pozbawienia wolności, który to wyrok uprawomocnił się w dniu 05.02.19r.

M. T. urodził się (...) w P., jest rozwiedziony, ma na utrzymaniu dwoje dzieci, pozostaje w związku z konkubiną, posiada wykształcenie średnie, ma pozytywną opinię z zakładu karnego- korzysta z typu półotwartego, jest zatrudniony poza zakładem, korzysta z nagród, nie był karany regulaminowo, ukończył kurs robót budowlanych.

Powyższy stan faktyczny Sad ustalił na podstawie:

- wyjaśnień skazanego (k. 102),
- karty karnej (k. 14-16, 65-67, 90-92),
- opinii o skazanym (k. 17-19, 88-89),
- kwestionariusza z wywiadu środowiskowego (k. 7-8),
- odpisów wyroków (k. 8-11, 29, 30, 100),

Sąd dał wiarę dokumentom wymienionym w ustaleniach stanu faktycznego, gdyż zostały sporządzone przez uprawnione podmioty w granicach ich kompetencji, nie były kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, by to uczynić z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 569 § 1 kpk wyrok łączny wydaje się wówczas, gdy zachodzą wobec osoby prawomocnie skazanej różnymi wyrokami warunki do orzeczenia kary łącznej.

Warunki do orzeczenia kary łącznej określone zostały w art. 85 § 1 kk. Zgodnie z tym przepisem karę łączną orzeka się wówczas, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju, albo inne podlegające łączeniu. Natomiast, zgodnie z art. 85a kk wynika, że orzekając karę łączną sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele kary zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć wobec skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W świetle powyższego można stwierdzić, że potrzeba wydania wyroku łącznego zachodzi wówczas, gdy sprawca popełnił wiele przestępstw, ale - z różnego rodzaju przyczyn - nie został za nie skazany jednym wyrokiem, lecz wieloma wyrokami. Rodzi to konieczność w wyroku łącznym takiego łączenia kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa, jakie miałyby miejsce, gdyby sprawy o te przestępstwa były rozpoznawane w jednym postępowaniu, a więc łączenia je w taki sposób, w jaki zostałyby połączone w pierwszym wyroku skazującym. Należy przy tym stanowczo podkreślić, że wskazana instytucja nie ma na celu premiowania osób popełniających większą liczbę przestępstw i nie prowadzi do stosowania wobec sprawców łagodniejszego wymiaru kary. „Orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest oznaczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar. Wymiar kary łącznej zależy od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Może on być łagodzony, gdyby kara tak oznaczona jako kara zasłużona nie była celowa. Nie może jednak być zaostrzony ze względów celowości ponad granice kary zasłużonej” (por. wyrok SA w Krakowie z 4 października 2000 r., II AKa 175/00, KZS 2000, nr 10, poz. 31).

Zaznaczenia wymaga, że sąd nie jest zobligowany w żadnym wypadku do objęcia procedowaniem w przedmiocie wyroku łącznego wszystkich wyroków skazujących osobę ubiegającą się o wydanie wyroku łącznego, odnotowanych w danych o karalności. Zgodnie z art. 85 § 2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa o których mowa w § 1, z zastrzeżeniem art. 89. Oczywiście jest więc, że Sąd obejmuje procedowaniem te sprawy w których orzeczono kary, które są wykonywane lub będą wykonywane.

W przedmiotowej sprawie podlegały połączeniu: kara 10 m-cy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem w sprawie o sygn. akt VI K 755/14, kara 1 roku ograniczenia wolności orzeczona wyrokiem w sprawie o sygn. akt VI K 316/16, kara 10 m-cy ograniczenia wolności wymierzona w sprawie VI K 445/17 i kara 6 m-cy pozbawienia wolności w sprawie VI K 1127/18.

W sprawie o sygn. akt VI K 755/14 wymierzono skazanemu karę 10 m-cy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby, postanowieniem zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary, którą skazany odbywa w okresie od 1 maja 2018 r. do 25 luty 2019 r. W sprawie o sygn. akt VI K 316/16 wymierzono skazanemu karę 1 roku ograniczenia wolności, którą zamieniono na karę zastępczą pozbawienia wolności 182 dni, którą skazany ma odbywać od 25.02.19r. do 26.08.19r., czyli połączeniu podlegała kara 6 miesięcy pozbawienia wolności. W sprawie o sygn. akt VI K 445/17 skazanemu wymierzono karę 10 m-cy ograniczenia wolności, która nie została wykonana, a więc połączeniu podlegała kara 5 m-cy pozbawienia wolności. Następnie połączeniu podlegała kara 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona w sprawie o sygn. akt VI K 1127/18, która nie została jeszcze wprowadzona do obycia z uwagi na uprawomocnienie się wyroku w dniu 5.02.19r. W ocenie Sądu, wobec skazanego należało zastosować przepisy dotyczące kary łącznej obowiązujące po nowelizacji z dnia 1.07.15r.

Połączeniu z ww. karami pozbawienia wolności i ograniczenia wolności nie podlegała kara 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem w sprawie o sygn. akt VI K 381/15, bowiem została odbyta przez skazanego w okresie od 26.01.18r. do 1.05.18r.

Sposób wymiaru kary łącznej został określony w art. 86 § 1 kk i art. 87 § 1 kk. Zgodnie z art. 86 § 1 kk karę łączną sąd wymierza w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy (zasada kumulacji), nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lata ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności. Natomiast, art. 87 § 1 kk mówi, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności odpowiada 15 dniom pozbawienia wolności.

Zasadami wymiaru kary łącznej wynikającymi z powyższego przepisu są: zasada absorpcji, asperacji i kumulacji. Zasada absorpcji to całkowite pochłonięcie przez najwyższą z wymierzonych kar jednostkowych pozostałych kar, zasada kumulacji polega na zsumowaniu wszystkich orzeczonych kar jednostkowych, zaś zasadę asperacji można wytłumaczyć jako wymierzenie kary pomiędzy taką, która wynika z zasady absorpcji, a tą wynikającą z zasady kumulacji. Zastosowanie jednej z powyższych zasad zależy od okoliczności konkretnego przypadku, kar jednostkowych określonych poszczególnymi wyrokami, a także postawy samego skazanego. Duże znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma również względ na cele zapobiegawcze i wychowawcze, prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popęlnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. „Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną - co do sprawy - przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw” - wyrok SA w Warszawie z 12 lipca 2000 r., II AKa 171/00, LexPolonica nr 353581, OSA 2001, nr 2, poz. 5. Podkreślenia wymaga też, że całkowitą absorpcję (pochłonięcie kar) można zastosować albo wtedy, gdy wszystkie czyny wskazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre z czynów kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś inne szczególne okoliczności dotyczące osoby oskarżonego (patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29.04.1974 r. – II KR 27/74, niepublikowany). Ponadto, wysokość kary łącznej uzależniona jest od rodzaju i rozmiaru wyrządzonej w mieniu szkody, pobudek i sposobu działania sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, sposobu życia przed wkroczeniem na drogę przestępstwa i późniejszego jego zachowania (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05.02.1980 r.- OSNPG 1980/11/139).

Odnosnie wyroków objętych łączeniem wymienionych w pkt I wyroku. Połączeniu uległy kary pozbawienia wolności orzeczone za przestępstwa: z art. 164 § 2 kk i z art. 278 § 1 kk – sprawa VI K 755/14 oraz z art. 209 § 1a kk – sprawa VI K 1127/18 oraz kary ograniczenia wolności orzeczone za przestępstwa: z art. 209 § 1 kk – sprawa VI K 445/17 i art. 209 § 1 kk – sprawa VI K 316/16.

Biorąc pod uwagę wyżej wskazane okoliczności, granice kary łącznej orzeczonej w wyroku łącznym w pkt I wynosiły od 10 m-cy pozbawienia wolności do 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Czyny popełnione przez skazanego godziły w różne dobra prawnie chronione, tj. mienie, bezpieczeństwo powszechne i przeciwko rodzinie i opiece. Tym samym, w niniejszej sprawie brak jest bardzo bliskiej więzi przedmiotowej między popełnionymi czynami. Niemniej, Sąd miał na uwadze, że w trzech z podlegających łączeniu spraw skazany popełnił przestępstwo z art. 209 kk. Natomiast, bliska jest więź podmiotowa w zakresie zamiaru umyślnego sprawcy oraz nieco dalsza więź czasowa między poszczególnymi pozostającymi w zbiegu przestępstwami.

Niemniej, biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, a w szczególności fakt, iż brak jest bardzo bliskiej więzi przedmiotowej w niniejszej sprawie, jak i również mając na względzie stopień zawinienia, stopień społecznej szkodliwości poszczególnych czynów, a także cele prewencji indywidualnej i generalnej Sąd doszedł do wniosku, że brak jest podstaw do zastosowania zasady pełnej absorpcji. Zastosowanie ww. zasady może mieć miejsce wyjątkowo, tj. gdy istnieje bliskość podmiotowa, przedmiotowa oraz czasowa między poszczególnymi przestępstwami, tzn. przestępstwa pozostające w zbiegu są przestępstwami podobnymi (sprawca popełnia je w podobny sposób, podobna jest ich kwalifikacja prawna), popełnionymi w niedługich odstępach czasu, na rzecz tego samego pokrzywdzonego, a ponadto przemawiają za tym okoliczności osobiste dotyczące sprawcy (pozytywna prognoza kryminologiczna). Jednocześnie, zdaniem Sądu, karą zbyt wysoką byłoby zastosowanie kary skumulowanej na podstawie poszczególnych kar jednostkowych, podlegających łączeniu. W ocenie Sądu zatem, słusznym było przyjęcie zasady asperacji. O

przyjęciu zasady asperacji również przemawiał fakt, iż skazany jest osobą posiadającą pozytywną opinię z zakładu karnego, która wyrażała chęć zmiany swojego postępowania i powrotu do społeczeństwa. Niemniej, nie należy zapominać, iż wyrok łączny nie może stanowić tylko o maksymalnym zmniejszeniu kary pozostającej skazanemu do odbycia, a musi uwzględniać okoliczności występujące w poszczególnych sprawach podlegających łączeniu.

Z powyższych względów kara łączna, orzeczona w pkt I wyroku, w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona w oparciu o system asperacji, jest karą optymalną. Orzeczona kara nie razi surowością, lecz jest adekwatna do całokształtu okoliczności sprawy, a jednocześnie spełnia kryteria łączenia kar w wyroku łącznym określone przez prawo karne materialne. Orzeczono ją bowiem w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za dane przestępstwo (czyli w wyroku podlegającym łączeniu) do sumy kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa (tj. do sumy kar wymierzonych w łączonych wyrokach). Jak wspomniano wcześniej, Sąd miał na uwadze brak bardzo bliskiej więzi przedmiotowej w niniejszej sprawie oraz bliską więź podmiotową między zbiegającymi się przestępstwami. Łączeniu podlegały kary pozbawienia wolności oraz kary ograniczenia wolności.

W pkt 2 wyroku, na poczet kary łącznej orzeczonej w pkt 1 Sąd zaliczył okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie o sygnaturze akt VI K 755/14 od 01.05.18r. i nadal.

Od kosztów sądowych skazanego zwolniono w całości na podstawie przepisów powołanych w punkcie 4 wyroku, z uwagi na jego sytuację finansową tj: odbywanie przez niego kary izolacyjnej.

/-/ SSR Izabela Hantz-Nowak